

Românii care nu au auzit de România

Volohii din Poroshkovo INSULĂ A ROMÂNILOR ÎN ȚRAINA

Kazahstan, până la destrămarea URSS, au aflat că există un popor întreg care vorbește ca ei. Dar până acum, nu a reușit niciunul să treacă granița, măcar până în Maramureș și înapoi, pentru a le spune celorlalți dacă este adevărat ce se spune: că există o țară întreagă a românilor. Mai mult, ei nu au știut nici măcar de celelalte comunități de români din dreapta Tisei sau din alte părți ale Ucrainei.

Prizonierii altei lumi, Volohii nu numai că vorbesc o română de Ev Mediu, dar și trăiesc ca în acele vremuri.

Neștiutorii de carte, într-o sărăcie cruntă, cu foarte mulți copii și cu o speranță de viață foarte mică. După cum au descoperit și jurnalistii maramureșeni, în comunitatea volohilor există un singur bătrân, pentru că restul au murit, din cauza condițiilor extreme de trai și a bolilor. În casele de pământ trăiesc chiar și 30 de suflete, astfel că observația „Gazetei de Maramureș” este justă: cel mai probabil, comunitatea din Poroshkovo deține recordul absolut la natalitate. Până la lăsarea serii, pe ulițele noroioase, nu vezi nici

un bărbat. Toți sunt la pădure. Mai-marele lor e „Laci Birăul”, care spune că, din tată-n fiu, familia lui s-a declarat ca fiind una de români. Dar până acum nu a văzut niciodată un român, o hartă a țării noastre, nu a auzit de București și nici de Ceaușescu.

În principiu, e la fel ca restul volohilor, care știu că sunt români și asta le este de ajuns. „Nu știm cum am ajuns în zonă.”

Nu știu nici bătrânii cum au ajuns aici. Ai noștri bătrâni ziceau doar că suntem români”, a spus Laci Birăul. Cum nu au biserică și școală în limba română, el spune că toți copiii învață româna din familie. Laci Birăul zice că fiica lui ar fi interesată să învețe carte, eventual în România.

Pentru moment, însă, așteaptă să nască. Nici măcar la recensământul din 2001, oamenii din Poroshkovo nu au fost înregistrați drept români. Ei spun că le-au zis „domnilor cu recensământul” că sunt români, dar, cum nu știu carte, ei au scris ce-au vrut. O altă dovadă, că cei din Poroshkovo sunt români din instinct, sunt obiceiurile lor.

De Crăciun, cântă și ei niște colinde vechi, pe care nu-și mai amintesc de unde le știu. La nunți, cântă din acordeon. Numele sunt tot de-ale noastre: toți sunt Ion, Vasile, Ileana, Iancu. Numele de familie e Volosin, de la valah.

Țapul ispășitor al ucrainenilor

Această comunitate neștiutoare și neștiută de nimeni până acum este, la nevoie, țapul ispășitor al ucrainenilor. Refuzând să le spună români, ucrainenii spun că volohii sau țiganii albi fură lemn, îi agrează pe pădurari sau sunt niște oameni foarte corupți. Români, însă, spun că mulți din ei au ajuns la închisoare, după ce au fost puși să citească documente pe care nu știu să le citească, dar în care recunoșteau că au comis diverse nelegiuiri. Uneori, fac aceste mărturisiri în schimbul unei bucați de ciocolată, unui pachet de cafea sau al altor alimente de lux pentru ei. „Mi-i greu, că al meu sânge dă înapoi. Cade înapoi și mă doare când alții își bat joc de el”, se plânge Laci Birăul. Cei care i-au descoperit pe acești români uitați de toți invocă niște documente istorice, conform cărora prin 1364, în zona Munkacevo, au fost aduși mai mulți militari volohi. Tot pe atunci, în zona Poroshkovo, s-ar fi înființat șapte puncte de grăniceri, unde lucrau tot volohii. Conform unui alt scenariu, românii de la baza Carpaților Păduroși ar fi urmași ai ciobanilor volohi veniți în zonă.

Ucrainenii, însă, au alte teorii. Recent, un ziar ucrainean a spus că volohii nu sunt români, pentru că așa a decretat o delegație, care a făcut o expediție științifică în zonă. Așa că, spun ei, comunitatea din Poroshkovo este una bizară, vorbitoare a unui dialect românesc complicat, care trăiesc ca niște țigani.

Până una-alta, românii, ignorați de neamul din care se trag și de neamul în care trăiesc, sunt folositori când e vorba de închiderea multor dosare de furt și alte infracțiuni de acest gen.

Românii care nu au auzit de România! Oare ce face statul Român pentru acestia? Chiar nu s-a interesat nimeni? Unde să ne adresăm ca să sensibilizăm organele responsabile?

Aici aveți un video cu ei, îi puteți auzi și vedea; sunt români de-ai noștri și buni creștini, dar... izolați:

http://www.youtube.com/watch?v=ZX_6RkGNPLE

ncredibil ! Vorbesc limba română, au auzit că sunt români, dar nu au idee ce și unde e România

„Gazeta de Maramureș” a făcut o descoperire extraordinară. La doar 200 km de Sighet, există 1.600 de oameni care vorbesc o limbă asemănătoare limbii române din Evul Mediu. Li se spune „volohi”.

Prin anii '90, au aflat că, nu foarte departe de ei, există noi, alți oameni care vorbesc aceeași limbă. Aceasta, datorită unui bărbat întors din armată, care le-a dat volohilor un radio cu tranzistori, fixat pe Radio București.

S-au refugiat toți la marginea pădurii, lângă satul ucrainean Poroshkovo. Nu știe nimeni cum au ajuns ei acolo, nici măcar bătrânii, așa că nu știu nici cine sunt. Ucrainenii îi numesc „țigani albi” și profită de ignoranța lor pentru a le pune în cărcă orice nelegiuire doresc. Dacă îi întrebi, volohii din Poroshkovo răspund că sunt români, pentru că, pe când mergeau cu toții la muncă în

